

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
Голова Правління
Закритого акціонерного товариства
страхова компанія “Інтер-Поліс”



Є. М. Кісельов

«**23**» лютого 2007 р.

Правила
добровільного страхування від вогневих ризиків
та ризиків стихійних явищ

Київ 2007

Стаття 1. Загальні положення

1.1. Правилами добровільного страхування від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ (далі – правила) визначаються умови і порядок здійснення добровільного страхування від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ на основі договору страхування, укладеного страхувальником та Закритим акціонерним товариством страховою компанією “Інтер-Поліс” (далі – страховик).

1.2. Страхувальниками визнаються юридичні особи та дієздатні громадяни, які уклали із страховиком договори страхування.

Стаття 2. Об'єкти страхування

2.1. Об'єктами страхування за договорами добровільного страхування від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ (далі - договір страхування) є майнові інтереси, що не суперечать законодавству України, пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням майном, зазначеним у договорі страхування, а саме:

1) нерухомим та рухомим майном – будівлями (включаючи внутрішнє та зовнішнє оздоблення будівлі, предмети інтер'єру), господарчими будівлями, спорудами, транспортними засобами, товарно-матеріальними цінностями (надалі ТМЦ) та іншим майном, яке належить страхувальнику та знаходяться на його балансі.

Будівлями в цьому контексті є всі будівельні споруди виробничого, адміністративного, соціально-культурного, житлового призначення та громадського користування.

Тимчасові споруди, намети та інші підсобні приміщення, споруджувані для проміжних цілей, спорудами не є і страхуються тільки в тому разі, якщо це передбачено особливими умовами договору страхування.

Господарські будівлі - гаражі, навіси, криті площі, склади, огорожі (захисні засоби) тощо.

Споруди - комунікації, системи, апарати, станки, передавальні механізми та силові машини, інші механізми та пристрої виробничо-технологічного циклу за умови, що всі їхні елементи розташовані в тому технологічному зв'язку між собою та використовуються для тих речовин та матеріалів, які відображені в технічному регламенті, монтажно-технічних схемах та інших документах, які описують виробничий цикл.

Товарно-матеріальні цінності - продукція, сировина, матеріали як власні, так і придбані страхувальником з метою їх переробки, а також запаси товарів на складах, у магазинах, в незавершеному виробництві.

- 2) іншим майном, яке належить страхувальнику;
- 3) майном, придбаним страхувальником у кредит;

4) майном, отриманим страхувальником за договором оренди, якщо воно не застраховане орендодавцем.

2.2. Рухоме майно страхується тільки в тому місці (приміщенні або території), яке зазначене в договорі страхування. При переміщенні рухомого майна за межі цього місця чинність договору страхування для даного майна припиняється, якщо інше не обумовлено договором страхування.

Стаття 3. Страхіві ризики

3.1. Страхувий ризик - певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

3.2. Страхувими ризиками, на випадок яких проводиться страхування, є виникнення збитків внаслідок пошкодження або знищення майна внаслідок:

1) пожежі, вибуху, аварій транспортних засобів, падіння на застраховане майно пілотованих літальних об'єктів, їх частин, уламків чи вантажу, що ними перевозився;

2) удару блискавки, бурі, урагану, зливи, граду, вихору, смерчу, інших стихійних явищ;

3) землетрусу;

4) виверження вулкану та дії підземного вогню;

5) опускання або піднімання ґрунту, повені, оповзню, обвалу, дії підґрунтових вод, сходження снігових лав.

3.3. За згодою сторін додатково можуть бути застраховані збитки, пов'язані з вимушеним простоєм або перервою у виробництві, яка сталася внаслідок одного із страхових ризиків, зазначених в п. 3.2. У цьому разі страховик відшкодовує збитки, пов'язані з поточними витратами страхувальника по продовженню господарської діяльності, тобто витрати, яких страхувальник продовжує неухильно зазнавати в період перерви у виробництві, а саме:

1) заробітну плату робітникам та службовцям;

2) платежі органам соціального страхування та аналогічні їм платежі;

3) плату за оренду приміщень, устаткування або іншого майна, орендованого страхувальником для ведення господарської діяльності, якщо за умовами договору оренди платежі підлягають сплаті незалежно від факту пошкодження або знищення орендованого майна;

4) податки та збори, які підлягають сплаті незалежно від обороту та результатів господарської діяльності підприємства;

5) проценти за кредитами або інші залучені кошти, якщо ці кошти залучалися для інвестицій в тій галузі діяльності, яка була припинена через настання страхового випадку, передбаченого умовами страхування;

б) амортизаційні відрахування за нормами, встановленими для підприємства страхувальника.

3.4. Тривалість вимушеного простою або перерви у виробництві, за які страховик відшкодовує збитки, пов'язані з поточними витратами страхувальника по продовженню господарської діяльності, не може перевищувати 60 робочих днів, якщо інше не передбачено договором страхування.

Стаття 4. Виключення із страхових випадків і обмеження страхування

4.1. Страховик не приймає на страхування:

1) готівкові гроші, цінні папери (облігації, чеки, акції тощо), ділову документацію, фотознімки, слайди, носії даних (перфокарти, магнітні плівки, комп'ютерні дискети тощо);

2) вироби з коштовних та напівкоштовних каменів, дорогоцінних металів, суктрянні вироби, вироби, виготовлені з використанням хутра;

3) культові цінності, філателістичні, нумізматичні та інші колекції, картини, скульптури, антикварні та інші предмети, які мають художню цінність, рідкісні книги та будь-які інші раритети;

4) ділову деревину, дрова на лісосіках та під час сплаву;

5) худобу, посіви сільськогосподарських культур, фруктовово-ягідні насадження;

б) майно, яке знаходиться на території, зазначеній в договорі страхування, але не належить страхувальнику;

8) особисті речі працівників страхувальника.

4.2. Не підлягають відшкодуванню збитки, які виникли внаслідок:

1) проникнення до застрахованих приміщень дощу, снігу, граду або бруду через незачинені вікна, двері, пошкоджені або знищені вітрини, вітражі, скляні стіни та інші отвори в будівлі, якщо ці отвори не виникли внаслідок бурі, вихору, урагану, смерчу;

2) пошкодження або знищення закріплених на зовнішній стороні застрахованих будівель та господарських будівель предметів, таких як щогли, антени, відкриті електропроводи, світлові рекламні установки, плакатні щити, захисні піддашки або навіси вітрин тощо.

3) оповзня, опускання або піднімання ґрунту чи іншого руху ґрунту у тому разі, якщо вони спричинені проведенням вибухових робіт, виїмкою ґрунту з котлованів або кар'єрів, засипанням пустот або проведенням земленасипних робіт, а також видобуванням або розробкою родовищ твердих, рідких або газоподібних корисних копалин;

4) землетрусу у тому разі, якщо при проектуванні, будівництві та експлуатації застрахованих споруд належним чином не враховувались сейсмологічні умови місцевості, в якій розташовані об'єкти страхування;

5) невжиття страхувальником заходів для врятування майна під час та після страхового випадку, забезпечення належного зберігання пошкодженого майна та уникання його подальшому пошкодженню.

4.3. Не підлягають відшкодуванню страховиком:

1) витрати на придбання сировини та матеріалів;

2) податки на продаж, з обороту, інші аналогічні їм податки та збори, мито, надзвичайні податки та збори;

3) ліцензійні та авторські винагороди, винагороди винахідникам;

4) витрати на перевезення товарів, які відправляє страхувальник, та пов'язані з цим витрати;

5) витрати по операціях, які не мають безпосереднього відношення до господарської діяльності Страхувальника;

6) неустойки, штрафи, пені за невиконання договірних зобов'язань перед партнерами.

4.4. Майно та товарно-матеріальні цінності, зазначені в п. 4.1, можуть бути застраховані тільки після спеціального обумовлення в договорі страхування та сплати додаткового страхового платежу.

4.5. Страховик не відшкодовує збитки, які сталися внаслідок:

1) застосування атомної зброї;

2) впливу проникаючої радіації, радіоактивного зараження будь-яким ядерним паливом або продуктами згоряння ядерного палива;

3) війни, вторгнень, нападів зовнішнього ворога, військових дій будь-якого роду (незалежно від того, чи була оголошена війна), громадянської війни та заворушень;

4) заколоту, військових або цивільних повстань, бунту, заворушень, революцій, узурпації влади, військових переворотів, військового положення або інших подій, внаслідок яких оголошується та підтримується військове положення або стан блокади;

5) актів тероризму;

6) конфіскації, реквізиції, націоналізації, знищення майна за наказом цивільних, військових влад або митниці за місцем знаходження застрахованого майна;

7) забруднення або зараження за винятком випадків, коли вони спричинені наслідками страхового випадку або страховим випадком.

4.6. Страховик не відшкодовує збитки, завдані:

- 1) тій частині застрахованого майна, яка використовується в режимі, який відрізняється від звичайного (під час будь-якого ремонту, випробування, наладки, технічного обслуговування тощо). Це обмеження не поширюється на інше застраховане майно;
- 2) об'єктам незавершеного будівництва;
- 3) будь-якій частині електричного устаткування або установки, яка постраждала внаслідок прямого витоку електроенергії або надмірного навантаження мережі, або через коротке замикання, перевантаження, за винятком пошкодження або знищення внаслідок пожежі, викликаного цими причинами;
- 4) майну страхувальника, проданому з будь-якими умовами, переданому в повне господарське ведення або в розстрочку після того, як це майно було передане покупцеві;
- 5) енергетичним, телекомунікаційним, передавальним або розподільним лініям;
- 6) фундаментам будівель, несучим стінам, обладнанню та бойлерам, якщо їх фундаменти знаходились нижче від підвального поверху або поверхні ґрунту у випадку відсутності підвалу;
- 7) підземним трубам, димоходам, водостокам;
- 8) застосуванням вибухових речовин (динаміт, тротил тощо) та інших хімічних сполук або суміші речовин, здатних до швидкої екзотермічної реакції, яка супроводжується виділенням великої кількості тепла або газів, спеціально призначених для проведення вибухів у тій чи іншій формі, або для екзотермічних реакцій в режимі теплового вибуху для саморозповсюджувального високотемпературного синтезу, спалювання з метою отримання енергії тощо;
- 9) при обробці вогнем, теплом, іншому термічному впливі на майно з метою переробки або з іншою метою (сушіння, варіння, прасування, коптіння, смаження, гаряча обробка, плавлення, деструкція, піроліз тощо);
- 10) через пошкодження тиском, який виник внаслідок вибуху, а також обробці вибухом або тиском з виробничою або іншою метою (зварювання вибухом, нанесення покриттів ударною хвилею, зміцнення матеріалів вибухом, пересування вибухом, синтез речовини під час вибуху, вибухи в камерах згорання двигунів різного типу, штамповка тиском, лиття під тиском тощо);
- 11) внаслідок умислу або грубої недбалості страхувальника (в тому числі з метою збільшення розміру страхового відшкодування);
- 12) внаслідок страхового випадку, якщо його безпосередньою причиною було порушення встановлених законом або іншими нормативними актами правил техніки безпеки, технології виробництва або інших встановлених нормативів, а також невиконання розпоряджень страховика або порушення положень цих правил;

13) при неминучих в процесі роботи або тих, що витікають з неї, випадків амосапалювання, бродіння, гниття, корозії, природного зносу або інших природних властивостей окремих предметів та матеріалів;

14) впливом дій гризунів, паразитів, комах, грибка;

15) внаслідок крадіжки або розкрадання майна під час або після страхового випадку.

Стаття 5. Порядок визначення розмірів страхових сум та розмірів страхових відшкодувань

5.1. Страхова сума - грошова сума, в межах якої страховик відповідно до умов страхування зобов'язаний провести виплату при настанні страхового випадку.

5.2. Розмір страхової суми визначається за домовленістю між страховиком та страхувальником під час укладання договору страхування або внесення змін до договору страхування.

5.3. Страхова сума може бути встановлена по окремому страховому випадку, групі страхових випадків, договору страхування у цілому.

5.4. Страхова сума може встановлюватись:

1) у грошовій одиниці України;

2) у іноземній вільно конвертованій валюті у випадках, передбачених чинним законодавством України.

5.5. Якщо дія договору страхування поширюється на іноземну територію відповідно до укладених угод з іноземними партнерами, то порядок валютних розрахунків регулюється відповідно до вимог законодавства України про валютне регулювання.

5.6. Страхова сума може встановлюватись:

1) за балансовою вартістю. В цьому разі страхова сума (вартість) майна визначається таким чином:

а) для споруд, будівель, обладнання та інших основних засобів - за ціною придбання з урахуванням проведених індексацій, за вирахуванням зносу на момент укладання договору страхування. Знос визначається на підставі норм амортизаційних відрахувань за основними фондами, встановленими чинним законодавством;

б) для товарно-матеріальних цінностей, які знаходяться в обороті, - по величині середнього залишку товарно-матеріальних цінностей протягом поточного року, обчисленого як 50% від максимального залишку (за погодженням сторін можливе й інше визначення вартості (страхової суми) товарно-матеріальних цінностей за умови надання страхувальником необхідних розрахунків);

в) для продукції власного виробництва - в розмірі собівартості продукції, обчисленої виходячи з вартості сировини, матеріалів та витрат на виготовлення продукції;

г) для майна, отриманого за договором оренди, - виходячи з його балансової вартості з урахуванням зносу на момент укладання договору страхування за даними бухгалтерського обліку підприємства, якому це майно належало.

2) по дійсній вартості майна. Під дійсною вартістю майна розуміють ринкову вартість цього майна на момент укладання договору страхування. Якщо заявлена страховальником вартість (страхова сума) викликає сумнів у страховика, він має право вимагати документ, який засвідчує її вірогідність, або провести товарну експертизу вартості майна, яке береться на страхування.

3) в частці (відсотку) від його балансової або дійсної вартості:

4) у відношенні до визначеної страховальником частини належного йому майна (вибіркове страхування майна). При вибіркового страхуванні майна воно може бути застраховане за балансовою вартістю, дійсною вартістю, або в частці.

5) у разі страхування від збитків, пов'язаних з вимушеним простоєм, перервою виробництва, які були наслідком страхового випадку, страхова сума визначається шляхом додавання перерахованих нижче показників за максимальний застрахований період перерви у виробництві (виходячи із середніх показників за останній звітний квартал):

а) заробітна плата;

б) виплати за банківськими кредитами та іншими інвестованими у виробництво коштами;

в) орендні платежі;

г) частина комунальних платежів (на необхідний мінімум освітлення та опалення);

д) платежі органами соціального страхування та аналогічні їм платежі;

е) податки та збори, які підлягають оплаті незалежно від обороту та результатів господарської діяльності підприємства;

є) амортизаційні відрахування за нормами, встановленими для підприємства страховальника.

5.7. Страхове відшкодування - грошова сума, яка виплачується страховиком у межах страхової суми за договором страхування при настанні страхового випадку.

5.8. У договорі страхування може бути передбачена франшиза (умовна або безумовна) - частина збитків, що не відшкодовується страховиком згідно з договором страхування.

У разі застосування умовної франшизи, страховик не відшкодовує збитки, розмір яких менший за встановлену суму франшизи, і відшкодовує збитки у повному розмірі, якщо вони перевищують розмір встановленої умовної франшизи.

У разі застосування безумовної франшизи, страховик зобов'язаний відшкодувати в межах страхової суми збитки, незалежно від їх розміру, за вирахуванням розміру франшизи.

Франшиза визначається за згодою сторін при укладанні договору страхування в відсотках від страхової суми або у грошовій формі.

5.9. Остаточний розмір страхового відшкодування встановлюється після вирахування франшизи (якщо вона передбачена в договорі страхування).

5.10. Страхове відшкодування не може перевищувати розміру прямого збитку, завданого застрахованому майну, та страхової суми, встановленої договором страхування. Непрямі збитки вважаються застрахованими, якщо це передбачено договором страхування. У разі коли страхова сума становить певну частку вартості застрахованого об'єкта, страхове відшкодування виплачується у такій же частці від визначених по страховій події збитків, якщо інше не передбачено договором страхування.

5.11. Якщо майно застраховано у кількох страховиків за кількома договорами страхування і загальна страхова сума перевищує дійсну вартість майна та витрат, пов'язаних з його врятуванням (якщо такі витрати були застраховані за договором страхування), то страхове відшкодування, що виплачується усіма страховиками, не може перевищувати дійсної вартості майна та витрат, пов'язаних з його врятуванням. При цьому кожний страховик здійснює виплату пропорційно розміру страхової суми за укладеним ним договором страхування.

5.12. Якщо страхувальнику було повернене майно, яке вважалось викраденим, пропавшим тощо, то страхувальник зобов'язаний повернути страховику отримане за це майно страхове відшкодування, за винятком витрат на ремонт й приведення поверненого майна у належний стан. При неповерненні страхувальником страхового відшкодування страховику протягом одного місяця з дня повернення майна, страховик отримує право на подання позову до страхувальника.

5.13. Застраховане майно вважається повністю знищеним, якщо відновлювальні витрати з урахуванням зносу та залишкової вартості перевищують суму, визначену договором страхування. У разі повного знищення майна страхувальнику виплачується 100 відсотків страхової суми, встановленої договором страхування, за вирахуванням суми наявних залишків, зносу з початку чинності договору страхування та встановленої франшизи.

5.14. Застраховане майно вважається пошкодженим або частково зруйнованим, якщо відновлювальні витрати та залишкова вартість майна не перевищують його балансової (дійсної) вартості на момент страхового випадку. У разі пошкодження або часткового зруйнування майна виплачується страхове відшкодування в розмірі понесених відновлювальних витрат, які включають в себе:

- витрати на матеріали та запасні частини для ремонту;
- витрати на оплату робіт по ремонту;
- витрати на доставку матеріалів до місця ремонту та інші витрати, необхідно а доцільно здійснені для відновлення застрахованого майна в тому стані, в якому оно знаходилося безпосередньо перед настанням страхового випадку.

З суми відновлювальних витрат з початку дії договору страхування дійснюються вирахування на знос деталей, агрегатів та вузлів, які замінюються в процесі ремонту. Розмір вирахувань обчислюється виходячи з вартості цих частин а день настання страхового випадку та їх нової вартості.

Відновлювальні витрати не включають:

- витрати, викликані тимчасовим або допоміжним ремонтом або ідновленням;
- інші витрати, які перевищили необхідні.

5.15. При страхуванні за дійсною вартістю оцінка збитку, завданого майну ідприємства, здійснюється:

1) для придбання нових матеріальних цінностей як вітчизняного, так і импортного виробництва (за винятком вино-горілчаних виробів та всіх марок пирту) - виходячи з роздрібних цін на нову продукцію, чинних в торгівлі на омент страхового випадку, а за умови їх відсутності - виходячи з чинних оптово-ідпускних цін з коефіцієнтом 1,3 та з урахуванням норм природних втрат. Якщо трахувальником є торговельні або торгово-закупівельні фірми, виплати ровадяться виходячи з чинних оптово-відпускних цін;

2) для продукції, знятої з виробництва, - виходячи з ціни її придбання, ропорційно збільшеної порівняно з цінами на нові види аналогічної продукції на омент страхового випадку (за довідками виробників або торгівлі) з урахуванням орм природних втрат;

3) для фондів, які знаходилися в експлуатації, та на які передбачені мортизаційні відрахування, - виходячи із зазначених вище цін, зменшених ропорційно до фактичного зносу цих фондів, що визначається на підставі атверджених норм амортизаційних відрахувань;

4) для вузлів, деталей, напівфабрикатів, іншої продукції, яка виготовляється ідприємством для власних потреб, та ціни на яку не встановлюються, - виходячи з обівартості їх виробництва;

5) для продукції, виробництво якої не закінчене, - виходячи з цін на готову родукцію, зменшених на суму вартості матеріалів та трудових затрат, необхідних ля доведення цієї продукції до готовності.

5.16. При страхуванні майна в частці відшкодовується тільки та частина битку, яка відноситься до загальної суми так, як вартість майна, застрахованого в астці, відноситься до балансової вартості майна. При цьому враховується знос,

арахований за нормами амортизаційних відрахувань з початку чинності договору страхування, та встановлена франшиза.

5.17. Якщо в період дії договору страхування страхові випадки виникали одноразово, то наступні виплати страхового відшкодування здійснюються з розрахунку страхової суми, зменшеної на суму вже здійснених виплат.

5.18. Днем виплати страхового відшкодування вважається день перерахування коштів з розрахункового рахунку страховика на розрахунковий рахунок страхувальника.

Стаття 6. Страхові тарифи за договорами страхування.

Страхові платежі.

6.1. Страховий тариф - ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

6.2. Страхові тарифи обчислюються страховиком актуарно (математично) на підставі відповідної статистики настання страхових випадків. Страхові тарифи визначені у додатку № 1 до Правил. Конкретний розмір страхового тарифу визначається в договорі страхування за згодою сторін, з урахуванням таких факторів:

- 1) страхова сума;
- 2) умови страхування;
- 3) вид підприємства;
- 4) вид майна;
- 5) види та ступінь ризику;
- 6) обсяг майна;
- 7) умови зберігання;
- 8) наявність засобів безпеки;
- 9) строк дії договору страхування;
- 10) розмір франшизи.

6.3. Страховий платіж – плата за страхування, яку страхувальник зобов'язаний нести страховику згідно з договором страхування.

6.4. Страховий платіж сплачується одноразово або частинами (якщо це передбачено договором страхування) готівкою або безготівковим розрахунком.

6.5. Страховий платіж сплачується страхувальником страховику протягом п'яти робочих днів (якщо інше не передбачене договором страхування) після укладання договору страхування.

6.6. Якщо у строк, встановлений договором страхування, страхувальник не вніс страховий платіж не в повному розмірі, то страховик несе відповідальність за договором страхування пропорційно частці сплаченого страхового платежу.

6.7. Страхувальники згідно з укладеними договорами страхування мають право вносити платежі лише у грошовій одиниці України, а страхувальник-іноземець - у іноземній вільно конвертованій валюті або у грошовій одиниці України у випадках, передбачених чинним законодавством України.

Стаття 7. Строк та місце дії договору страхування

7.1. Строк дії договору страхування встановлюється за згодою сторін.

7.2. Договір страхування набирає чинності з моменту внесення першого страхового платежу, якщо інше не передбачено договором страхування. Днем сплати страхового платежу вважається:

1) при безготівковому розрахунку – день надходження грошових коштів на рахунок страховика;

2) при готівковому розрахунку – день сплати готівкою в касу страховика.

7.3. Дія договору страхування припиняється о 24 годині дня, визначеного договором страхування як дата закінчення дії договору страхування.

7.4. Дія договорів страхування поширюється на територію України, а також за її межі відповідно до умов страхування.

7.5. Місце дії договору страхування зазначається у договорі страхування.

Стаття 8. Порядок укладання договору страхування

8.1. Для укладання договору страхування страхувальник подає страховику письмову заяву, або іншим чином заявляє про свій намір укласти договір страхування. До заяви страхувальник додає довідку-опис майна, яке страхується, із зазначенням його вартості, підписану керівником підприємства та головним бухгалтером та завірену печаткою підприємства або заповнений опитувальний листок за формою, встановленою страховиком, підписаний керівником підприємства та завірений печаткою підприємства.

8.2. При укладанні договору страхування страхувальник повинен надати страховику:

1) можливість оглянути майно, яке підлягає страхуванню, та провести експертизу для оцінки ступеня ризику настання страхового випадку;

2) всі необхідні дані про майно, яке страховик бере на страхування, відповідно до даних бухгалтерського обліку;

3) всю інформацію про відомі йому виробничі ризики, такі як небезпечні властивості використовуваних та отримуваних речовин та матеріалів, небезпечні виробничі процеси та операції, небезпечне обладнання та інші відомості;

4) інформацію про договори страхування, укладені стосовно цього майна з іншими страховиками;

5) документи, визначені законодавством України, необхідні для ідентифікації страхувальника;

8.3. На розсуд страхувальника договір страхування може бути укладений на випадок одного, кількох або всіх страхових ризиків, передбачених правилами.

Страхові ризики, передбачені в п. 3.3 цих правил, є додатковими та можуть бути застраховані тільки в комплексі зі страховими ризиками, передбаченими п.3.2 правил.

8.4. На підставі відомостей, наданих страхувальником, страховик, визначає розміри страхового тарифу та страхового платежу.

8.5. При укладанні договору страхування обумовлюється розмір франшизи.

8.6. На розсуд страховика договір страхування укладається з оглядом або без огляду майна.

8.7. Факт укладання договору страхування може посвідчуватися страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом), що є формою договору страхування.

8.8. Договір страхування складається у двох примірниках, кожний з яких має однакову юридичну силу, по одному примірнику для страхувальника та страховика.

8.9. У разі втрати страхувальником оригінала договору страхування, йому, на підставі поданої ним страховику письмової заяви, страховик протягом п'яти робочих днів з моменту надходження заяви зобов'язаний видати дублікат договору страхування. Після видачі дублікату втрачений оригінальний примірник договору страхування вважається недійсним і виплати по ньому не здійснюються.

Стаття 9. Умови припинення договору страхування

9.1. Дія договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

1) закінчення строку дії;

2) виконання страховиком зобов'язань перед страхувальником у повному обсязі;

3) несплати страхувальником страхових платежів у встановлені договором строки. При цьому договір вважається достроково припиненим у випадку, якщо перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою страховика протягом десяти робочих днів з дня пред'явлення такої вимоги страхувальнику, якщо інше не передбачено умовами договору;

4) ліквідації страхувальника - юридичної особи або смерті страхувальника-ромадянина чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених законом України "Про страхування";

5) ліквідації страховика у порядку, встановленому законодавством України;

6) прийняття судового рішення про визнання договору страхування недійсним;

7) в інших випадках, передбачених законодавством України.

9.2. Дію договору страхування може бути достроково припинено за вимогою страхувальника або страховика, якщо це передбачено умовами договору страхування.

9.3. Про намір достроково припинити дію договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніше як за 30 календарних днів до дати припинення дії договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

9.4. У разі дострокового припинення дії договору страхування за вимогою страхувальника страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування. Якщо вимога страхувальника обумовлена порушенням страховиком умов договору страхування, то останній повертає страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

9.5. У разі дострокового припинення договору страхування за вимогою страховика страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога страховика обумовлена невиконанням страхувальником умов договору страхування, то страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування.

Не допускається повернення коштів готівкою, якщо страхові платежі було здійснено в безготівковій формі, за умови дострокового припинення договору страхування.

9.6. Дія договору страхування припиняється з моменту настання змін у ризику з наступним поверненням частини платежу за час, що залишився до закінчення дії договору, якщо страхувальник не погодився на зміни умов страхування чи відмовився від сплати додаткового страхового платежу.

9.7. Договір страхування вважається недійсним з моменту його укладання і не підлягає виконанню:

1) у випадках, передбачених Цивільним кодексом України;

2) якщо його укладено після страхового випадку;

3) якщо об'єктом договору страхування є майно, яке підлягає конфіскації на підставі судового вироку або рішення, що набуло законної сили.

Договір страхування визнається недійсним у судовому порядку.

Стаття 10. Права та обов'язки сторін

10.1. Сторони зобов'язані:

1) не розголошувати конфіденційну інформацію один про одного, що стала їм відома під час виконання договору страхування, крім випадків, передбачених чинним законодавством;

2) при достроковому припиненні дії договору страхування протягом десяти робочих днів провести взаємні розрахунки.

10.2. Сторони мають право залучити за свій рахунок аварійного комісара до розслідування обставин страхового випадку. Страховик не може відмовити страхувальнику в проведенні розслідування і повинен ознайомити аварійного комісара з усіма обставинами страхового випадку, надати всі необхідні матеріальні докази та документи.

10.3. Страховик зобов'язаний:

1) ознайомити страхувальника з умовами та правилами страхування;

2) протягом двох робочих днів, як йому стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасної виплати страхового відшкодування;

3) при настанні страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування у строк, визначений цими правилами. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення виплати страхового відшкодування шляхом сплати страхувальнику неустойки (штрафу, пені), у розмірі подвійної річної ставки Національного банку України за кожний день прострочки;

4) за заявою страхувальника у разі здійснення ним заходів, що зменшили страховий ризик, переукласти з ним договір страхування;

5) відшкодувати витрати, понесені страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо інше не передбачено умовами договору страхування;

6) у разі настання страхового випадку за свій рахунок провести експертизу по визначенню суми збитку знищеного, пошкодженого або викраденого майна, якщо інше не передбачено договором страхування.

7) тримати в таємниці відомості про страхувальника та його майновий стан за винятком випадків, передбачених законодавством України.

Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки страховика.

10.4. Страхувальник зобов'язаний:

- 1) сплачувати страхові платежі в розмірі, порядку та в строк, визначені договором страхування;
- 2) при укладанні договору страхування надати страховику інформацію про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, і надалі у можливо короткий термін, як тільки це стане йому відомо, інформувати страховика про будь-яку зміну страхового ризику (реконструкції виробництва, зміни сировини, речовин, матеріалів, які використовуються, зміни послідовності технологічних операцій, схеми та режиму процесів, зміни графіка робіт та(або) тривалості робіт, припинення виробництва або суттєвої зміни його характеру, пошкодження або знищення застрахованого майна незалежно від того, чи підлягають такі збитки відшкодуванню страховиком), в тому числі змінах страхового ризику, що сталися після укладення договору страхування;
- 3) при укладанні договору страхування повідомити страховика про інші діючі договори страхування щодо об'єкта страхування;
- 4) в письмовому вигляді повідомляти страховика про зміни, які він має намір внести в умови договору. Договір на нових умовах набуває чинності після підписання сторонами відповідної додаткової угоди;
- 5) вживати розумних, ефективних та посильних заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;
- 6) понести необхідні витрати по врятуванню і збереженню майна, а також по запобіганню подальших його пошкоджень, якщо інше не передбачено договором страхування;
- 7) у разі настання страхового випадку повідомити страховика про настання страхового випадку в термін, передбачений цими правилами;
- 8) документально довести наявність страхової зацікавленості в об'єкті страхування на момент спричинення збитку, наявність страхового випадку, розмір своєї претензії за збитком та забезпечити страховику можливість скористатись правом вимоги до винної сторони;
- 9) не висувати самостійно вимоги до осіб, винних у завданні збитку, та передати право вимоги страховику відповідно до цих правил, якщо інше не передбачено договором страхування.
- 10) після отримання страхового відшкодування:
 - а) надати страховику довіреність на право здійснення претензійної роботи, подання позову, виступу у суді, господарському суді, третейському суді, для одержання суми відшкодування збитків від сторони, яка винна у настанні страхового випадку, а також виконання інших дій щодо відшкодування збитків, які понесені страховиком;

б) на документах, які необхідні страховику для того, щоб скористатись правом вимоги до особи, відповідальної за заподіяний збиток, виконати переуступний напис такого змісту: «Право на пред'явлення претензії та позову передано А/Т СК "Інтер-Поліс"». Переуступний напис засвідчується підписами керівника і головного бухгалтера та печаткою страхувальника;

11) у разі укладання договору страхування з оглядом майна надати страховику можливість перевірити відповідність наданих йому страхувальником відомостей про об'єкт страхування та ступінь ризику дійсним обставинам.

Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки страхувальника.

10.5. Страховик має право:

1) при укладанні договору страхування запросити у страхувальника баланс або довідку про фінансовий стан, підтвержені аудитором (аудиторською фірмою), та інші документи, необхідні для оцінки страховиком страхового ризику;

2) перевіряти відповідність наданих йому страхувальником відомостей про об'єкт страхування та ступінь ризику дійсним обставинам, а також перевіряти виконання страхувальником умов договору;

3) при необхідності (на розсуд страховика) укладати договір страхування з оглядом об'єкта страхування;

4) перевіряти дотримання норм техніки безпеки, технології виробництва в частині забезпечення безпеки виробництва, інших встановлених нормативів та власних розпоряджень, а також правильність повідомлених страхувальником даних;

5) будь-коли протягом дії договору страхування перевіряти стан майна, взятого на страхування;

6) передати право здійснення нагляду та інспекції майна, взятого на страхування, іншим організаціям, які мають право здійснювати такий нагляд;

7) одержати від страхувальника додатковий страховий платіж при виникненні змін страхового ризику після укладення договору страхування, або у випадку зміни умов страхування;

8) достроково припинити договір страхування та повернути страхувальнику страхові платежі на умовах цих правил згідно з діючим законодавством України;

9) приймати участь, а також діяти самостійно при рятуванні та збереженні застрахованого майна. Однак такі дії страховика не кваліфікуються як признание прав страхувальника на отримання страхового відшкодування;

10) самостійно з'ясувати причини та обставини страхового випадку;

11) у разі необхідності робити запити про відомості, пов'язані із страховим випадком, до правоохоронних органів, банків та інших підприємств, установ і організацій, що володіють інформацією про обставини страхового випадку;

12) у разі наявності підстав для сумнівів в обґрунтованості (законності) виплати страхового відшкодування, відкласти її на термін не більш ніж три календарні місяці для отримання відповіді від відповідних органів на запит страховика щодо підтвердження чи спростування вищезазначених підстав;

13) якщо органами внутрішніх справ порушено кримінальну справу проти страхувальника, уповноважених ним осіб або його представників та ведеться розслідування обставин, які спричинили настання страхового випадку, - відкласти виплату страхового відшкодування до закінчення розслідування;

14) якщо за фактом знищення або пошкодження майна порушено кримінальну справу проти осіб, винних у настанні страхового випадку - відкласти виплату страхового відшкодування до закінчення розслідування (припинення або призупинення провадження за цією справою).

15) відмовити у виплаті страхового відшкодування у випадках, передбачених цими правилами та чинним законодавством України.

10.6. Страхувальник має право:

1) ознайомитись з умовами та правилами страхування;

2) при укладанні договору страхування призначати громадян або юридичних осіб (вигодонабувачів), які можуть зазнати збитків у результаті настання страхового випадку, для отримання страхового відшкодування, а також замінювати їх до настання страхового випадку, якщо інше не передбачено договором страхування;

3) отримати дублікат договору страхування у разі його втрати;

4) ініціювати внесення змін в умови договору страхування. У разі зміни умов договору страхування між сторонами укладається додаткова угода до договору страхування;

5) достроково припинити договір та отримати суму сплачених страхових платежів, які повертаються на умовах цих правил;

6) одержати страхове відшкодування згідно з договором страхування та цими правилами;

7) у разі своєї незгоди з результатами експертизи, проведеної за рахунок страховика, оскаржити їх в судовому порядку та провести повторну експертизу за власний рахунок;

8) оскаржити відмову страховика у виплаті страхового відшкодування у судовому порядку.

Стаття 11. Дії страхувальника у разі настання страхового випадку

11.1. Страховий випадок - подія, передбачена договором страхування, яка відбулася і з настанням якої виникає обов'язок страховика здійснити виплату страхового відшкодування.

11.2. У разі настання страхового випадку страхувальник зобов'язаний:

- 1) негайно повідомити про настання страхового випадку у відповідні органи Міністерства внутрішніх справ України (інші компетентні органи), якщо страховий випадок, який стався, вимагає їх втручання;
- 2) отримати належні документи, які підтверджують настання страхового випадку, від відповідних органів Міністерства внутрішніх справ України (інших компетентних органів);
- 3) вживати розумних, ефективних та посильних заходів для врятування і збереження майна (в т. ч. пошкодженого майна), а також по запобіганню подальших його пошкоджень;
- 4) понести необхідні витрати по врятуванню і збереженню майна, а також по запобіганню подальших його пошкоджень, якщо інше не передбачено договором страхування;
- 5) протягом трьох робочих днів з моменту, як йому самому стане відомо про настання страхового випадку, письмово повідомити страховика про страховий випадок;
- 6) надати страховику можливість брати участь у заходах, спрямованих на зменшення збитків та порятунку застрахованого майна. Однак участь страховика в заходах по врятуванню та збереженню застрахованого майна не може розглядатися як визнання його зобов'язання виплатити страхове відшкодування;
- 7) вжити всі можливі заходи для з'ясування причин та наслідків страхового випадку;
- 8) зберегти в незмінному стані пошкоджене застраховане майно до його огляду та обстеження страховиком чи його представником;
- 9) надати можливість страховику чи його представнику провести огляд та обстеження пошкодженого застрахованого майна для визначення причин та розміру збитку;
- 10) сприяти страховику у розслідуванні обставин страхового випадку як до, так і після виплати страхового відшкодування;
- 11) надати страховику документи, зазначені в п. 12.1 цих правил.

Стаття 12. Перелік документів, що підтверджують настання

страхового випадку та розмір збитків

12.1. Документами, що підтверджують настання страхового випадку та розмір збитків, є:

1) письмова заява страхувальника про виплату страхового відшкодування з поясненням обставин страхового випадку та зазначенням розміру страхового відшкодування;

2) договір страхування;

3) довідки встановленого зразка з компетентних органів, які свідчать про факт настання страхового випадку та його причини;

4) перелік пошкодженого або знищеного майна із зазначенням його вартості та страхових сум;

5) необхідні бухгалтерські документи (виписки з інвентарних книг, рахунки, накладні на придбане майно, виписки з книг складського обліку тощо);

6) документи, які свідчать про проведені та(або) необхідні витрати на ремонт (відновлення) пошкодженого майна;

7) інші документи по запиту страховика, необхідні для з'ясування обставин страхового випадку та встановлення розміру збитків, що підлягають відшкодуванню.

12.2. Усі документи (крім обумовлених окремо) надаються страховику у формі оригінальних примірників або нотаріально завірених копій. Оригінальний примірник договору страхування після пред'явлення страховику та зняття з нього фотокопії повертається страхувальнику.

12.3. У разі неможливості надання якого-небудь документу з переліку, наведеного в п. 12.1, внаслідок об'єктивної обставини (наприклад, повного знищення цього документу), надати страховику письмове підтвердження цієї обставини відповідними компетентними органами.

Стаття 13. Порядок і умови здійснення виплати страхового відшкодування

13.1. Виплата страхового відшкодування здійснюється страховиком згідно з договором страхування на підставі заяви страхувальника (його правонаступника або третіх осіб, визначених умовами страхування) і страхового акта (аварійного сертифіката), який складається страховиком або уповноваженою ним особою (аварійним комісаром) у формі, що визначається страховиком.

13.2. Страховий акт складається після з'ясування причин та обставин страхового випадку на підставі документів, зазначених в п. 12.1 правил, протягом десяти робочих днів з дня отримання усіх необхідних документів від страхувальника.

13.3. Виплата страхового відшкодування здійснюється тією валютою, яка передбачена договором страхування, якщо інше не передбачено законодавством України.

13.4. Страховик здійснює виплату страхового відшкодування протягом тридцяти робочих днів з дня прийняття рішення про виплату страхового відшкодування.

13.5. Страхове відшкодування виплачується страхувальнику або особі, призначеній страхувальником для отримання страхового відшкодування.

Стаття 14. Причини відмови у виплаті страхового відшкодування.

14.1. Підставою для відмови страховика у здійсненні страхового відшкодування є:

- 1) навмисні дії страхувальника або особи, на користь якої укладено договір страхування, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням ними громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій страхувальника або особи, на користь якої укладено договір страхування, встановлюється відповідно до чинного законодавства України;
- 2) вчинення страхувальником-громадянином або особою, на користь якої укладено договір страхування, умисного злочину, що призвів до страхового випадку;
- 3) надання страхувальником або особою, на користь якої укладено договір страхування, свідомо неправдивих відомостей про об'єкт страхування або про факт настання страхового випадку;
- 4) отримання страхувальником або особою, на користь якої укладено договір страхування, повного відшкодування збитків від особи, відповідальної за заподіяний збиток. Якщо страхувальник або особа, на користь якої укладено договір страхування, отримала відшкодування частини збитків, страховик сплачує різницю між сумою, що підлягає сплаті згідно до умов страхування та сумою, отриманою страхувальником або особою, на користь якої укладено договір страхування;
- 5) несвоєчасне повідомлення страхувальником страховика про настання страхового випадку без поважних на це причин, або створення перешкод страховику у визначенні обставин, характеру та розміру збитків;
- 6) надання страхувальником страховику невірних відомостей про обставини, що мають суттєве значення для визначення ступеню ризику;
- 7) ненадання страхувальником страховику інформації про суттєві зміни в ризику, що виникли під час дії договору страхування;

8) невжиття страхувальником заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;

9) включення страхувальником до понесених витрат таких витрат, що фактично не були понесені;

11) навмисне введення в оману страхувальником страховика або його представників при визначенні причин та/або розміру заподіяної шкоди;

12) засудження будь-якого з керівних працівників страхувальника в порядку, передбаченому кримінальним законодавством, за навмисне завдання шкоди застрахованому майну або за підробку, обман чи шахрайство при визначенні причин та розміру збитку;

13) ненадання страхувальником страховику документів, зазначених у п. 12.1 правил;

14) інші випадки, передбачені законодавством України.

14.2. Якщо з вини страхувальника страховик не зможе скористатись правом вимоги до особи, відповідальної за заподіяний збиток (пропуск строків на пред'явлення вимоги тощо), то страховик звільняється від обов'язку сплачувати страхове відшкодування, а у разі вже здійсненої виплати страхувальник зобов'язаний повернути страховику отримане страхове відшкодування.

14.3. Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови у здійсненні страхових виплат, якщо це не суперечить законодавству України.

Стаття 15. Строк прийняття рішення про виплату або відмову у виплаті страхового відшкодування.

15.1. Рішення про виплату або відмову у виплаті страхового відшкодування приймається страховиком протягом десяти робочих днів з дня надання йому страхувальником всіх документів, зазначених у п. 12.1 правил.

15.2. Виплата страхового відшкодування проводиться протягом тридцяти календарних днів з моменту прийняття рішення про здійснення виплати страхового відшкодування.

15.3. Рішення про відмову у виплаті страхового відшкодування повідомляється страхувальнику в письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови.

15.4. Рішення страховика про відмову у виплаті страхового відшкодування може бути оскаржено страхувальником у судовому порядку.

Стаття 16. Порядок вирішення спорів.

16.1. Спори, пов'язані із страхуванням, вирішуються в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

Стаття 17. Особливі умови.

17.1. Зміна умов договору страхування можлива тільки за взаємною згодою страховика та страхувальника і здійснюється в письмовій формі шляхом укладання та підписання сторонами додаткової угоди до договору страхування.

17.2. Зміна умов договору страхування проводиться на підставі заяви однієї з сторін протягом п'яти робочих днів з моменту одержання заяви другою стороною.

17.3. Якщо будь-яка зі сторін не згодна на внесення змін в умови договору страхування, то протягом п'яти робочих днів з моменту одержання заяви другою стороною вирішується питання про дію договору страхування на попередніх умовах або про припинення його дії.

17.4. До страховика, який виплатив страхове відшкодування за договором страхування, в межах фактичних затрат переходить право вимоги, яке страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за заподіяний збиток.

17.5. Сторони звільняються від відповідальності за повне чи часткове невиконання зобов'язань по договору страхування, якщо це сталося внаслідок обставин непереборної сили.

**Страхові тарифи
по добровільному страхуванню
від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ**

1. При добровільному страхуванні майна від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ базові страхові тарифи встановлюються на 1 рік страхування в залежності від застрахованих ризиків.

Таблиця 1

**Річні базові страхові тарифи
(у відсотках від страхової суми)**

Ризики	Тарифи
пожежа, вибух, аварія транспортних засобів, падіння на застраховане майно пілотованих літальних об'єктів, їх частин, уламків чи вантажу, що ними перевозився (п.3.2.1 Правил)	0,40
удар блискавки, буря, ураган, злива, град, вихор, смерч, інші стихійні явища (п.3.2.2 Правил)	0,10
землетрус (п.3.2.3 Правил)	0,10
виверження вулкану та дії підземного вогню (п.3.2.4 Правил)	0,02
опускання або піднімання ґрунту, повені, оповзню, обвалу, дії підґрунтових вод, сходження снігових лав (п.3.2.5 Правил)	0,20
загалом	0,82

2. При укладанні договору страхування на термін до одного року розмір тарифу розраховується виходячи з розміру річного страхового тарифу з урахуванням коефіцієнтів, що наведені у таблиці 2. При цьому неповний місяць дії договору страхування рахується за повний.

Таблиця 2

Коефіцієнт короткостроковості

Строк дії договору страхування (місяців)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Коефіцієнт короткостроковості	0,20	0,30	0,40	0,50	0,60	0,70	0,75	0,80	0,85	0,90	0,95

3. Розмір страхового тарифу за конкретним договором страхування розраховується шляхом множення базового страхового тарифу на корегуючий коефіцієнт. Корегуючі коефіцієнти встановлюються Страховиком в залежності від різноманітних факторів ризику, таких як характер діяльності Страхувальника, вид майна, яке приймається на страхування, місцезнаходження об'єкту страхування, наявність охоронних систем та інших суттєвих факторів. Допускається використання корегуючих коефіцієнтів в діапазоні 0,1-7,0.

4. Норматив витрат на ведення справ становить 30%.

Актуарій



Бабко В.Л.



Пронумероване,
аржентинське
"23" червня 2007 р.

Державна комісія з регулювання фінансових послуг України
ЗАРЕЄСТРОВАНО
Дир. Департаменту страхування
Підпис
Дата 23.04.07